

Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρήση εσωτερικών υποδειγμάτων

Εισαγωγή

- 1.1. Σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010, της 24ης Νοεμβρίου 2010 (εφεξής «κανονισμός ΕΙΟΡΑ»)¹, η ΕΙΟΡΑ εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές που απευθύνονται στις εποπτικές αρχές και τις ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις σχετικά με τη χρήση των εσωτερικών υποδειγμάτων κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ)², και ειδικότερα τα άρθρα 112, 113, 115, 116, 120 έως 126 και 231, όπως αναλύονται περαιτέρω στον τίτλο Ι κεφάλαιο VI και στον τίτλο ΙΙ κεφάλαιο ΙΙ των εκτελεστικών μέτρων³. Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές λαμβάνονται επίσης υπόψη τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα της ΕΙΟΡΑ όσον αφορά τις διαδικασίες έγκρισης των εσωτερικών υποδειγμάτων και τη διαδικασία λήψης κοινής απόφασης σχετικά με τα εσωτερικά υποδείγματα του ομίλου⁴.
- 1.2. Στόχος των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΙΟΡΑ σχετικά με τη χρήση των εσωτερικών υποδειγμάτων είναι η παροχή καθοδήγησης σχετικά με το τι πρέπει να λαμβάνουν υπόψη οι εποπτικές αρχές και οι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προκειμένου οι εποπτικές αρχές να είναι σε θέση να εγκρίνουν και να συνεχίσουν να επιτρέπουν τη χρήση εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας και οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να είναι σε θέση να χρησιμοποιούν εσωτερικό υπόδειγμα για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητάς τους, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ, όπως διευκρινίζεται περαιτέρω στα εκτελεστικά μέτρα.
- 1.3. Στόχος των κατευθυντήριων γραμμών είναι επίσης η αύξηση της σύγκλισης των εποπτικών πρακτικών όσον αφορά την αξιολόγηση των εσωτερικών υποδειγμάτων. Όσον αφορά τα εσωτερικά υποδείγματα ομίλων, πρέπει να αναπτυχθεί κατάλληλο επίπεδο επικοινωνίας μεταξύ των εποπτικών αρχών στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών, ιδίως δε μεταξύ των ενδιαφερόμενων εποπτικών αρχών.
- 1.4. Οι κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις εποπτικές αρχές δυνάμει της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ.
- 1.5. Όλες οι κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται, εκτός εάν προβλέπεται ρητώς διαφορετικά, κατά τη χρήση:
 - εσωτερικού υποδείγματος, πλήρους ή μερικού, το οποίο υποβλήθηκε για να εκδοθεί απόφαση που θα επιτρέπει τη χρήση του ή το οποίο χρησιμοποιείται επί του παρόντος για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής

¹ ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 48-83.

² ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1-155.

³ ΕΕ L 12 της 17.01.2015, σ. 1-797.

⁴ <https://eiopa.europa.eu/Pages/Supervision/Insurance/draft-implementing-technical-standards-on-the-supervisory-approval-processes-for-solvency-ii.aspx>

απαίτησης φερεγγυότητας μιας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης·

- εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, πλήρους ή μερικού, όπως ορίζεται κατωτέρω, το οποίο υποβλήθηκε για να εκδοθεί απόφαση που θα επιτρέπει τη χρήση του ή το οποίο χρησιμοποιείται επί του παρόντος για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας.

1.6. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται από την 1η Απριλίου 2015.

1.7. Για τους σκοπούς των κατευθυντήριων γραμμών, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- ο όρος «*εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου (ή εσωτερικά υποδείγματα ομίλων)*» αναφέρεται, αφενός, σε εσωτερικό υπόδειγμα που υποβάλλεται για να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά και μόνο για τον υπολογισμό της ενοποιημένης κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας του ομίλου (βάσει του άρθρου 230 της οδηγίας Φερεγγυότητα II) και, αφετέρου, σε εσωτερικό υπόδειγμα που υποβάλλεται για να χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό της ενοποιημένης κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας του ομίλου, καθώς και για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας τουλάχιστον μιας συνδεδεμένης ασφαλιστικής επιχείρησης η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του συγκεκριμένου εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της ενοποιημένης κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας του ομίλου (και αναφέρεται στις κατευθυντήριες γραμμές ως εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου βάσει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II).
- Η έννοια του όρου «*εύρος της πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας*» καθορίζεται κυρίως με βάση δύο παραμέτρους: αφενός, την έκταση των γνώσεων που η ίδια η επιχείρηση έχει σχετικά με το προφίλ κινδύνου όπως αντικατοπτρίζεται στο σύνολο των γεγονότων στα οποία στηρίζεται η πρόβλεψη κατανομής πιθανότητας, και αφετέρου την ικανότητα της επιλεγείσας μεθόδου υπολογισμού να μετατρέπει τις εν λόγω πληροφορίες σε κατανομή των χρηματικών αξιών που συνάδει με τις αλλαγές στα βασικά ίδια κεφάλαια. Η έννοια του εύρους δεν πρέπει να αλλοιώνεται από τον βαθμό ανάλυσης της παράστασης της πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας, καθόσον ακόμη και μια πρόβλεψη με μορφή συνεχούς συνάρτησης ενδέχεται να παρουσιάζει χαμηλό εύρος κατανομής πιθανότητας.
- Ως «*πιθανοθεωρητικό μέτρο αναφοράς*» νοείται η αξία σε κίνδυνο (Value-at-Risk) των βασικών ιδίων κεφαλαίων με επίπεδο εμπιστοσύνης 99,5% για περίοδο ενός έτους, όπως ορίζεται στο άρθρο 101 παράγραφος 3 της οδηγίας Φερεγγυότητα II.
- Με τον όρο «*αναλυτικοί κλειστοί τύποι*» νοούνται άμεσοι μαθηματικοί τύποι οι οποίοι συνδέουν το επιλεγέν από την επιχείρηση πιθανοθεωρητικό μέτρο με το πιθανοθεωρητικό μέτρο αναφοράς, όπως ορίζεται ανωτέρω.

- Ως « $t=0$ » νοείται η ημερομηνία κατά την οποία η επιχείρηση διενεργεί τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας με βάση το εσωτερικό της υπόδειγμα.
- Ως « $t=1$ » νοείται η ημερομηνία ένα έτος μετά την ημερομηνία κατά την οποία η επιχείρηση διενήργησε τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας με βάση το εσωτερικό της υπόδειγμα.

Κεφάλαιο 1: Αίτηση

Κατευθυντήρια γραμμή 1 – Προαίτηση

1.8. Οι εποπτικές αρχές πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο θέσπισης διαδικασίας προαίτησης με σκοπό τη διαμόρφωση άποψης σχετικά με τον βαθμό ετοιμότητας μιας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης όσον αφορά την υποβολή αίτησης για τη χρήση ενός εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας δυνάμει της οδηγίας Φερεγγυότητα II και όσον αφορά τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις για τα εσωτερικά υποδείγματα που προβλέπονται στην οδηγία Φερεγγυότητα II.

Κατευθυντήρια γραμμή 2 - Πληροφορίες που πρέπει να υποβάλλονται στην αίτηση χρήσης εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II

1.9. Σε περίπτωση υποβολής αίτησης για τη χρήση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, ο αιτών πρέπει να συμπεριλαμβάνει, για κάθε συνδεδεμένη επιχείρηση που υποβάλλει αίτηση χρήσης του εσωτερικού υποδείγματος ομίλου για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητάς της, τις πληροφορίες που ορίζονται στο άρθρο 2 του εκτελεστικού τεχνικού προτύπου της ΕΙΟΡΑ όσον αφορά τις διαδικασίες έγκρισης των εσωτερικών υποδειγμάτων, οι οποίες αφορούν ειδικά τη συγκεκριμένη συνδεδεμένη επιχείρηση, εκτός εάν οι πληροφορίες αυτές καλύπτονται ήδη από τα έγγραφα που υποβλήθηκαν από τη συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση.

1.10. Ο αιτών πρέπει επίσης να διευκρινίζει, για κάθε συνδεδεμένη επιχείρηση που περιλαμβάνεται στην αίτηση χρήσης του εσωτερικού υποδείγματος ομίλου για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητάς του, τον βαθμό στον οποίο η κατάρτιση, η εφαρμογή ή η επικύρωση των συνιστωσών του εσωτερικού υποδείγματος ομίλου που είναι αναγκαίες για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας της συνδεδεμένης επιχείρησης εκτελούνται από άλλη συνδεδεμένη επιχείρηση εντός του ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 3 - Αίτημα για παροχή περισσότερων πληροφοριών στην περίπτωση αίτησης χρήσης εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλων

1.11. Στην περίπτωση αίτησης χρήσης εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, τυχόν αίτημα που υποβάλλεται από τις εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στη διαδικασία, όπως ορίζονται στο άρθρο 343 παράγραφος 2 των εκτελεστικών μέτρων, για παροχή περισσότερων πληροφοριών από συνδεδεμένη επιχείρηση την οποία εποπτεύουν, πρέπει καταρχάς να υποβάλλεται στην αρχή εποπτείας του ομίλου. Η αρχή εποπτείας του ομίλου πρέπει στη συνέχεια να προωθεί το αίτημα στη συνδεδεμένη επιχείρηση ή να παρέχει στην ενδιαφερόμενη εποπτική αρχή που ζητεί τις πληροφορίες τα σχετικά έγγραφα, εφόσον αυτά έχουν ήδη υποβληθεί στην αρχή εποπτείας του ομίλου.

- 1.12. Σε περίπτωση αίτησης για τη χρήση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου βάσει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, κάθε εμπλεκόμενη εποπτική αρχή, όπως ορίζεται στο άρθρο 347 παράγραφος 3 των εκτελεστικών μέτρων, πρέπει να είναι σε θέση να ζητεί άμεσα περισσότερες πληροφορίες από τη συνδεδεμένη επιχείρηση την οποία εποπτεύει, προκειμένου να αξιολογεί τη συμμόρφωση του εσωτερικού υποδείγματος ομίλου με τις απαιτήσεις για τα εσωτερικά υποδείγματα ως προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας της εν λόγω συνδεδεμένης επιχείρησης. Στην περίπτωση αυτή, η εν λόγω εμπλεκόμενη εποπτική αρχή πρέπει να ενημερώνει εγκαίρως την αρχή εποπτείας του ομίλου σχετικά με τέτοιου είδους αίτημα παροχής πληροφοριών.

Κατευθυντήρια γραμμή 4 - Πρόθεση επέκτασης του πεδίου εφαρμογής μιας αίτησης για τη χρήση εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλων

- 1.13. Σε περίπτωση αίτησης για τη χρήση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, στο πλαίσιο της αιτιολόγησης του πεδίου εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, όπως περιγράφεται στα άρθρα 343 παράγραφος 5 ή 347 παράγραφος 6 των εκτελεστικών μέτρων, ο αιτών πρέπει να περιγράψει στην αίτηση τυχόν πρόθεσή του να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος στο μέλλον με σκοπό να συμπεριλάβει, για τους σκοπούς του υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου, οποιαδήποτε από τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εποπτείας του ομίλου αλλά δεν περιλαμβάνονται, σύμφωνα με την τρέχουσα αίτηση, στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου.
- 1.14. Σε περίπτωση αίτησης για τη χρήση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου βάσει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, στο πλαίσιο της αιτιολόγησης του πεδίου εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, ο αιτών πρέπει επίσης να περιγράψει τυχόν πρόθεσή του να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος στο μέλλον με σκοπό να συμπεριλάβει τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας οποιασδήποτε συνδεδεμένης επιχείρησης που δεν περιλαμβάνεται στο πεδίο εφαρμογής της τρέχουσας αίτησης για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητάς της με το εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 5 - Τεχνικές προδιαγραφές σε περίπτωση αίτησης χρήσης εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ

1.15. Σε περίπτωση αίτησης χρήσης εσωτερικού υποδείγματος ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ, ο αιτών πρέπει να δηλώνει ρητά στην αίτηση τον βαθμό στον οποίο οι τεχνικές προδιαγραφές του εσωτερικού υποδείγματος ομίλου ενδέχεται να διαφέρουν όταν το εσωτερικό υπόδειγμα χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου και για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας των συνδεδεμένων επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των εξής:

- α) του χειρισμού των συναλλαγών εντός του ομίλου για τον υπολογισμό αφενός των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας των συνδεδεμένων επιχειρήσεων και αφετέρου, κατά περίπτωση, των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου·
- β) του καταλόγου των παραμέτρων στο πλαίσιο του εσωτερικού υποδείγματος που μπορεί να ορίζονται με διαφορετικό τρόπο για διαφορετικούς υπολογισμούς που εκτελούνται με χρήση του εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, για τους σκοπούς του υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου και τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας μεμονωμένων επιχειρήσεων· και
- γ) της περιγραφής των ειδικών κινδύνων του ομίλου που έχουν σημασία μόνο για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου.

Κεφάλαιο 2: Αλλαγές στο υπόδειγμα

Κατευθυντήρια γραμμή 6 – Πεδίο εφαρμογής της πολιτικής σχετικά με τις αλλαγές στο υπόδειγμα

- 1.16. Κατά τη θέσπιση της πολιτικής για τις αλλαγές στο υπόδειγμα, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι η εν λόγω πολιτική καλύπτει όλες τις συναφείς πηγές αλλαγής που θα μπορούσαν να έχουν αντίκτυπο στις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητάς της και τουλάχιστον τις αλλαγές:
- α) στο σύστημα διακυβέρνησης της επιχείρησης·
 - β) στη συμμόρφωση της επιχείρησης προς τις απαιτήσεις σχετικά με τη χρήση του εσωτερικού υποδείγματος·
 - γ) στην καταλληλότητα των τεχνικών προδιαγραφών του εσωτερικού υποδείγματος της επιχείρησης· και
 - δ) στο προφίλ κινδύνου της επιχείρησης.
- 1.17. Η επιχείρηση πρέπει επίσης να διασφαλίζει ότι η πολιτική αλλαγής στο υπόδειγμα:
- α) διευκρινίζει πότε μια αλλαγή στο εσωτερικό υπόδειγμα θα θεωρείται σημαντική ή δευτερεύουσα και πότε ένας συνδυασμός δευτερευουσών αλλαγών θα θεωρείται σημαντική αλλαγή·
 - β) ορίζει τις απαιτήσεις διακυβέρνησης σε σχέση με αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα, συμπεριλαμβανομένης της εσωτερικής έγκρισης, της εσωτερικής κοινοποίησης, της τεκμηρίωσης και της επικύρωσης των αλλαγών.
- 1.18. Η ασφαλιστική και αντασφαλιστική επιχείρηση δεν πρέπει να καλύπτει την ένταξη νέων συνιστωσών, όπως τη συμπερίληψη πρόσθετων κινδύνων ή επιχειρηματικών μονάδων, στο πλαίσιο των αλλαγών στο εσωτερικό υπόδειγμα σύμφωνα με την πολιτική για την αλλαγή του εσωτερικού υποδείγματος. Η ένταξη νέων στοιχείων στο εσωτερικό υπόδειγμα πρέπει να υπόκειται σε έγκριση από τις εποπτικές αρχές σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στο άρθρο 7 του εκτελεστικού τεχνικού προτύπου όσον αφορά τις διαδικασίες έγκρισης των εσωτερικών υποδειγμάτων.
- 1.19. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη την επικαιροποίηση των παραμέτρων του εσωτερικού υποδείγματος ως δυνητική πηγή αλλαγών στο εσωτερικό υπόδειγμα.

Κατευθυντήρια γραμμή 7 – Ορισμός της σημαντικής αλλαγής

- 1.20. Παρότι ο ποσοτικός αντίκτυπος μιας αλλαγής του υποδείγματος στις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας ή σε επιμέρους συνιστώσες των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας μπορεί να είναι ένας από τους δείκτες που η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αποφασίζει να χρησιμοποιήσει για την επισήμανση σημαντικών αλλαγών, η επιχείρηση πρέπει να αναπτύξει και να

χρησιμοποιήσει σειρά άλλων βασικών ποιοτικών και ποσοτικών δεικτών για τον ορισμό μιας σημαντικής αλλαγής.

Κατευθυντήρια γραμμή 8 – Αναφορά δευτερευουσών και σημαντικών αλλαγών ως συνδυασμού δευτερευουσών αλλαγών

- 1.21. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να αναφέρει στις εποπτικές αρχές τις δευτερεύουσες αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα ανά τρίμηνο ή συχνότερα, κατά περίπτωση. Οι δευτερεύουσες αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα πρέπει να κοινοποιούνται στο πλαίσιο συνοπτικής έκθεσης που πρέπει να περιγράφει τόσο τον ποιοτικό όσο και τον ποσοτικό αντίκτυπο των αλλαγών και τις κατά προσέγγιση σωρευτικές ποσοτικές και ποιοτικές συνέπειες των αλλαγών στο εγκεκριμένο εσωτερικό υπόδειγμα.
- 1.22. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να χρησιμοποιεί το πλέον πρόσφατο εσωτερικό υπόδειγμα που έχει εγκριθεί από τις εποπτικές αρχές ως υπόδειγμα αναφοράς προκειμένου να αξιολογεί αν ένας συνδυασμός δευτερευουσών αλλαγών θεωρείται σημαντική αλλαγή, εκτός αν συμφωνηθεί κάτι διαφορετικό με τις εποπτικές αρχές.

Κατευθυντήρια γραμμή 9 – Πολιτική για την αλλαγή του υποδείγματος για τα εσωτερικά υποδείγματα ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ

- 1.23. Στην περίπτωση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ, η συμμετέχουσα επιχείρηση και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις που υποβάλλουν αίτηση για χρήση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου για τον υπολογισμό των επιμέρους κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητάς τους πρέπει να καταρτίσουν μία πολιτική για την αλλαγή του υποδείγματος.
- 1.24. Η συμμετέχουσα επιχείρηση και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις που υποβάλλουν αίτηση για τη χρήση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου για τον υπολογισμό των μεμονωμένων κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητάς τους πρέπει να διασφαλίζουν ότι η πολιτική για την αλλαγή του υποδείγματος περιλαμβάνει προσδιορισμό των σημαντικών και δευτερευουσών αλλαγών όσον αφορά τον όμιλο, καθώς και καθεμία από τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις που περιλαμβάνονται στην αίτηση για χρήση του εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου για τον υπολογισμό των επιμέρους κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητάς τους.
- 1.25. Η συμμετέχουσα επιχείρηση και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις που υποβάλλουν αίτηση για τη χρήση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου για τον υπολογισμό των επιμέρους κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητάς τους πρέπει να διασφαλίζουν ότι κάθε αλλαγή που είναι σημαντική για μια συνδεδεμένη επιχείρηση που περιλαμβάνεται στην αίτηση χαρακτηρίζεται σημαντική αλλαγή στο πλαίσιο της πολιτικής.

Κατευθυντήρια γραμμή 10 – Επέκταση της χρήσης και του πεδίου εφαρμογής των εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ

1.26. Οι ακόλουθες επεκτάσεις του εσωτερικού υποδείγματος ομίλου πρέπει να υποβάλλονται από τον αιτούντα στην αρχή εποπτείας του ομίλου σύμφωνα με την ίδια διαδικασία με εκείνη που ακολουθείται για σημαντική αλλαγή στο εσωτερικό υπόδειγμα, όπως ορίζεται στο άρθρο 7 του εκτελεστικού τεχνικού προτύπου της ΕΙΟΡΑ όσον αφορά τις διαδικασίες έγκρισης των εσωτερικών υποδειγμάτων:

- α) η επέκταση για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας μιας συνδεδεμένης επιχείρησης που περιλαμβάνεται επί του παρόντος στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος ομίλου για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου, αλλά η οποία δεν χρησιμοποιεί επί του παρόντος το εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητάς της·
- β) η επέκταση για την κάλυψη νέων στοιχείων σε επίπεδο ομίλου· και
- γ) η επέκταση για την κάλυψη νέων στοιχείων σε επίπεδο συνδεδεμένης επιχείρησης που χρησιμοποιεί επί του παρόντος το εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητάς της, συμπεριλαμβανομένης της επέκτασης που συνδέεται με στοιχεία που χρησιμοποιούνται ήδη σε επίπεδο ομίλου ή άλλων συνδεδεμένων επιχειρήσεων.

Κεφάλαιο 3: Δοκιμή χρήσης

Κατευθυντήρια γραμμή 11 – Κίνητρα για τη βελτίωση της ποιότητας του εσωτερικού υποδείγματος

1.27. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι το εσωτερικό υπόδειγμα χρησιμοποιείται στο σύστημα διαχείρισης κινδύνου και στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων της επιχείρησης με τρόπο που δημιουργεί κίνητρα για τη βελτίωση της ποιότητας του ίδιου του εσωτερικού υποδείγματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 12 - Δοκιμή χρήσης και αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα

1.28. Κατά τη διαδικασία βελτίωσης της ποιότητας του εσωτερικού υποδείγματος, όταν μια σημαντική αλλαγή έχει εγκριθεί εσωτερικά από το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να είναι σε θέση να καταδείξει τη συμμόρφωση με τη δοκιμή χρήσης λαμβάνοντας υπόψη:

- α) τις διάφορες συνιστώσες της δοκιμής χρήσης·
- β) τις διαφορετικές χρήσεις των συστημάτων διακυβέρνησής της.

1.29. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να παρακολουθεί και να είναι σε θέση να καταδείξει ότι τυχόν χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της διαπίστωσης της ανάγκης αλλαγής του εσωτερικού υποδείγματος και αυτής

καθαυτής της υλοποίησης της αλλαγής είναι ενδεδειγμένο. Στην περίπτωση υποβολής αίτησης για σημαντική αλλαγή κατά τη διάρκεια της περιόδου έγκρισης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι η χρήση του εσωτερικού υποδείγματος στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων της είναι ενδεδειγμένη.

Κατευθυντήρια γραμμή 13 – Κατανόηση του εσωτερικού υποδείγματος

- 1.30. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να εξετάζει διάφορες προσεγγίσεις προκειμένου να διασφαλίζεται η κατανόηση του εσωτερικού υποδείγματος από το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο και από συναφείς χρήστες του εσωτερικού υποδείγματος για σκοπούς λήψης αποφάσεων.
- 1.31. Για τον σκοπό της αξιολόγησης της κατανόησης του εσωτερικού υποδείγματος, οι εποπτικές αρχές πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο διεξαγωγής συνεντεύξεων με μέλη του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου, καθώς και με πρόσωπα που ουσιαστικά διοικούν την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση.
- 1.32. Οι εποπτικές αρχές πρέπει να μελετούν επίσης το ενδεχόμενο εξέτασης των πρακτικών των συνεδριάσεων του διοικητικού συμβουλίου ή των αρμόδιων για τη λήψη αποφάσεων οργάνων προκειμένου να αξιολογούν τη συμμόρφωση της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης προς τις απαιτήσεις για τη δοκιμή χρήσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 14 –Υποστήριξη της λήψης αποφάσεων

- 1.33. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει και να είναι σε θέση να καταδεικνύει ότι το εσωτερικό υπόδειγμα χρησιμοποιείται για τη λήψη αποφάσεων.
- 1.34. Ειδικότερα, κατά τον υπολογισμό της θεωρητικής κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας στην περίπτωση κεφαλαίων κλειστής διάρθρωσης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να συμμορφώνεται με το άρθρο 81 των εκτελεστικών μέτρων και να διευκρινίζει τον τρόπο με τον οποίο διασφαλίζεται η συνοχή μεταξύ αυτών των αποτελεσμάτων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 223 των εκτελεστικών μέτρων.

Κατευθυντήρια γραμμή 15 – Ιδιαιτερότητες της δοκιμής χρήσης για τα εσωτερικά υποδείγματα ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II

1.35. Η συμμετέχουσα επιχείρηση και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις που υποβάλλουν αίτηση χρήσης εσωτερικού υποδείγματος ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II για τον υπολογισμό των επιμέρους κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητάς τους πρέπει να συνεργάζονται ούτως ώστε να διασφαλίζουν ότι ο σχεδιασμός του εσωτερικού υποδείγματος είναι εναρμονισμένος με την επιχειρηματική τους δραστηριότητα. Πρέπει να παρέχουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η διακυβέρνηση του εσωτερικού υποδείγματος εξασφαλίζει ότι:

- α) η επιμέρους κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητάς τους υπολογίζεται με τη συχνότητα που απαιτείται βάσει του άρθρου 102 της οδηγίας Φερεγγυότητα II και κάθε φορά που αυτό κρίνεται αναγκαίο στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων·
- β) μπορούν να προτείνουν αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα του ομίλου, ιδίως επί των συνιστωσών που είναι σημαντικές για τις ίδιες ή κατόπιν αλλαγών στο προφίλ κινδύνου τους και λαμβάνοντας υπόψη το περιβάλλον εντός του οποίου δραστηριοποιείται η επιχείρηση, και
- γ) οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις κατανοούν επαρκώς τα τμήματα του εσωτερικού υποδείγματος τα οποία καλύπτουν τους κινδύνους της κάθε επιχείρησης.

1.36. Οι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που υποβάλλουν αίτηση χρήσης εσωτερικού υποδείγματος ομίλου για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητάς τους πρέπει να διασφαλίζουν ότι ο σχεδιασμός του εσωτερικού υποδείγματος συνάδει με την επιχειρηματική τους δραστηριότητα και το σύστημα διαχείρισης κινδύνου τους, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής αποτελεσμάτων σε επίπεδο ομίλου και σε επίπεδο συνδεδεμένης επιχείρησης, τα οποία είναι επαρκώς λεπτομερή ώστε να επιτρέπουν στο εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου να διαδραματίζει επαρκή ρόλο στο πλαίσιο των διαδικασιών λήψης αποφάσεών τους.

Κεφάλαιο 4: Καθορισμός παραδοχών και κρίση εμπειρογνώμονα

Κατευθυντήρια γραμμή 16 – Σημαντικότητα κατά τον καθορισμό παραδοχών

1.37. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να καθορίζει παραδοχές και να χρησιμοποιεί κρίσεις εμπειρογνώμονων, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τη σημαντικότητα του αντικτύπου της χρήσης των παραδοχών όσον αφορά τις ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές για τον καθορισμό των παραδοχών και την κρίση εμπειρογνώμονων.

1.38. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να αξιολογεί τη σημαντικότητα λαμβάνοντας υπόψη τόσο ποσοτικούς όσο και ποιοτικούς δείκτες και συνεκτιμώντας συνθήκες ακραίων ζημιών. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να αξιολογεί συνολικά τους εξεταζόμενους δείκτες.

Κατευθυντήρια γραμμή 17 – Διακυβέρνηση του καθορισμού παραδοχών

- 1.39. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι το σύνολο του καθορισμού παραδοχών και ειδικότερα η χρήση της κρίσης εμπειρογνωμόνων ακολουθεί μια πιστοποιημένη και τεκμηριωμένη διαδικασία.
- 1.40. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι οι παραδοχές απορρέουν και χρησιμοποιούνται με συνέπεια σε βάθος χρόνου και σε ολόκληρη την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση και ότι είναι κατάλληλες για την προβλεπόμενη χρήση τους.
- 1.41. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να εγκρίνει τις παραδοχές σε επαρκώς υψηλό ιεραρχικό επίπεδο ανάλογα με τη σημαντικότητά τους, για τις δε σημαντικότερες παραδοχές έως το επίπεδο –και περιλαμβανομένου– του διοικητικού, διαχειριστικού και εποπτικού οργάνου.

Κατευθυντήρια γραμμή 18 - Γνωστοποίηση και αβεβαιότητα κατά τον καθορισμό παραδοχών

- 1.42. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι οι διαδικασίες σχετικά με τις παραδοχές, ειδικότερα δε σχετικά με την αξιοποίηση της κρίσης εμπειρογνωμόνων κατά την επιλογή αυτών των παραδοχών, κατατείνουν ειδικά στον μετριασμό του κινδύνου παρανοήσεων ή σφαλμάτων επικοινωνίας μεταξύ όλων των διαφόρων αρμοδιοτήτων που σχετίζονται με αυτές τις παραδοχές.
- 1.43. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να θεσπίζει επίσημη και τεκμηριωμένη διαδικασία υποβολής παρατηρήσεων μεταξύ των παρόχων και των χρηστών της κρίσης εμπειρογνωμόνων, καθώς και των παραδοχών που απορρέουν από αυτές.
- 1.44. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να αναδεικνύει με διαφανή τρόπο την αβεβαιότητα των παραδοχών, καθώς και τις συνδεόμενες με αυτήν μεταβολές των τελικών αποτελεσμάτων.

Κατευθυντήρια γραμμή 19 – Τεκμηρίωση του καθορισμού παραδοχών

- 1.45. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να τεκμηριώνει τη διαδικασία καθορισμού παραδοχών και, ιδίως, την αξιοποίηση της κρίσης εμπειρογνωμόνων, κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η διαφάνεια της διαδικασίας.
- 1.46. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να περιλαμβάνει στην τεκμηρίωση τις παραδοχές που προκύπτουν και τη σημαντικότητά τους, τα στοιχεία των συμμετεχόντων εμπειρογνωμόνων, τη χρήση για την οποία προορίζονται και το διάστημα ισχύος τους.
- 1.47. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να περιλαμβάνει την αιτιολογία της γνώμης, συμπεριλαμβανομένης της χρησιμοποιηθείσας πληροφοριακής βάσης, με το απαιτούμενο επίπεδο ανάλυσης προκειμένου να καταστούν διαφανείς τόσο οι παραδοχές και η διαδικασία όσο και τα κριτήρια λήψης αποφάσεων που χρησιμοποιούνται για την επιλογή των παραδοχών και την απόρριψη άλλων εναλλακτικών παραδοχών.

1.48. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι οι χρήστες σημαντικών παραδοχών λαμβάνουν γραπτώς σαφείς και αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με τις εν λόγω παραδοχές.

Κατευθυντήρια γραμμή 20 – Επικύρωση του καθορισμού παραδοχών

1.49. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει την επικύρωση της διαδικασίας επιλογής παραδοχών και χρήσης της κρίσης εμπειρογνωμόνων.

1.50. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει την τεκμηρίωση της διαδικασίας και των εργαλείων επικύρωσης των παραδοχών, ιδίως δε της χρήσης της κρίσης εμπειρογνωμόνων.

1.51. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να καταγράφει τις αλλαγές που γίνονται στις σημαντικές παραδοχές υπό το πρίσμα νέων πληροφοριών, και να αναλύει και να αιτιολογεί αυτές τις αλλαγές και τις τυχόν αποκλίσεις των πραγματικών αποτελεσμάτων από τις σημαντικές παραδοχές.

1.52. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, στο μέτρο του δυνατού και κατά περίπτωση, πρέπει να χρησιμοποιεί εργαλεία επικύρωσης, όπως οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων (stress testing) ή οι δοκιμές ευαισθησίας (sensitivity testing).

1.53. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να επανεξετάζει τις επιλεγείσες παραδοχές βασιζόμενη στις υπηρεσίες ανεξάρτητων εσωτερικών ή εξωτερικών εμπειρογνωμόνων.

1.54. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να εντοπίζει τη συχνότητα εμφάνισης περιστάσεων υπό τις οποίες οι εν λόγω παραδοχές θα θεωρούνταν λανθασμένες.

Κεφάλαιο 5: Μεθοδολογική συνέπεια

Κατευθυντήρια γραμμή 21 – Σημεία ελέγχου συνέπειας

1.55. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει τη συνέπεια μεταξύ των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας και των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας.

1.56. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να ελέγχει τη συνέπεια στα ακόλουθα στάδια του υπολογισμού της πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας, εφόσον αυτά είναι συναφή προς το υπό εξέταση τμήμα του υποδείγματος:

α) τη συνέπεια της μετάβασης από την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας στην εφαρμογή του εσωτερικού υποδείγματος για τους υπολογισμούς των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας·

β) τη συνέπεια της αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στο πλαίσιο του εσωτερικού υποδείγματος κατά την ημερομηνία αποτίμησης με

την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας·

- γ) τη συνέπεια της προβολής των παραγόντων κινδύνου και του αντικτύπου τους στις προβλεπόμενες χρηματικές τιμές με τις παραδοχές των εν λόγω παραγόντων κινδύνου οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν για την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας, και
- δ) τη συνέπεια της εκ νέου αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στο τέλος της περιόδου με την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 22 – Πτυχές συνέπειας

1.57. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, κατά την αξιολόγηση της συνέπειας, πρέπει να λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τις ακόλουθες πτυχές:

- α) τη συνέπεια των αναλογιστικών και στατιστικών τεχνικών που εφαρμόζονται για την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας, και για τον υπολογισμό της πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας·
- β) τη συνέπεια των δεδομένων και των παραμέτρων που χρησιμοποιούνται για τους αντίστοιχους υπολογισμούς, και
- γ) τη συνέπεια των παραδοχών στις οποίες βασίζονται οι αντίστοιχοι υπολογισμοί, ιδίως δε των παραδοχών σχετικά με τα συμβατικά δικαιώματα προαιρέσεως και τις χρηματοοικονομικές εγγυήσεις, τις μελλοντικές ενέργειες της διοίκησης και τις αναμενόμενες μελλοντικές παροχές των οποίων η απόδοση εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 23 – Αξιολόγηση συνέπειας

1.58. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διενεργεί τακτικές αξιολογήσεις συνέπειας σε ποσοτική βάση, όπου αυτό είναι εφικτό και αναλογικό.

1.59. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει, στο πλαίσιο της αξιολόγησης συνέπειας:

- α) να προσδιορίζει και να τεκμηριώνει κάθε παρέκκλιση μεταξύ του υπολογισμού της πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας και της αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας·
- β) να αξιολογεί τον αντίκτυπο των παρεκκλίσεων, τόσο μεμονωμένα όσο και σε συνδυασμό·
- γ) να αιτιολογεί τους λόγους για τους οποίους οι παρεκκλίσεις δεν οδηγούν σε ασυνέπεια μεταξύ του υπολογισμού της πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας και της αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας.

Κεφάλαιο 6: Πρόβλεψη κατανομής πιθανότητας

Κατευθυντήρια γραμμή 24 – Γνώση του προφίλ κινδύνου

- 1.60. Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η σειρά γεγονότων της πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας στην οποία βασίζεται το εσωτερικό υπόδειγμα είναι πλήρης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να θεσπίζει διαδικασίες που της επιτρέπουν να γνωρίζει επαρκώς και εγκαίρως το προφίλ κινδύνου της.
- 1.61. Ειδικότερα, στόχος της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης πρέπει να είναι η διατήρηση της γνώσης των παραγόντων κινδύνου και άλλων παραγόντων που εξηγούν τη συμπεριφορά της μεταβλητής στην οποία βασίζεται η πρόβλεψη κατανομής πιθανότητας, ούτως ώστε η πρόβλεψη κατανομής πιθανότητας να αντικατοπτρίζει όλα τα συναφή χαρακτηριστικά του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 25 – Εύρος της πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας

- 1.62. Κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητας των αναλογιστικών και στατιστικών τεχνικών που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας [άρθρο 229 των εκτελεστικών μέτρων], η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη ως σημαντικό κριτήριο την ικανότητα των τεχνικών όσον αφορά την επεξεργασία της γνώσης του προφίλ κινδύνου.
- 1.63. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να επιλέγει τεχνικές που δημιουργούν πρόβλεψη κατανομής πιθανότητας η οποία είναι αρκετά ευρεία ώστε να περιλαμβάνει όλα τα σχετικά χαρακτηριστικά του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης [άρθρο 229 στοιχείο ε) των εκτελεστικών μέτρων] και να στηρίζει τη λήψη αποφάσεων [άρθρο 226 των εκτελεστικών μέτρων].
- 1.64. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, σύμφωνα με το άρθρο 229 στοιχείο ζ) των εκτελεστικών μέτρων και στο πλαίσιο της εν λόγω μεθοδολογικής αξιολόγησης, πρέπει να εξετάζει την αξιοπιστία των δυσμενών ποσοστημορίων που προκύπτουν από την πρόβλεψη κατανομής πιθανότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 26 – Αξιολόγηση του εύρους της πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας

- 1.65. Για να διαμορφωθεί άποψη σύμφωνα με την κατευθυντήρια γραμμή 25, οι εποπτικές αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον:
- α) το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης και τον βαθμό στον οποίο αυτό αντικατοπτρίζεται στην πρόβλεψη κατανομής πιθανότητας·
 - β) την τρέχουσα πρόοδο στην αναλογιστική επιστήμη και τις γενικά αποδεκτές πρακτικές της αγοράς [άρθρο 229 στοιχείο α) των εκτελεστικών μέτρων]·
 - γ) σε ό,τι αφορά το εύρος της πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας, τυχόν μέτρα που θέτει σε εφαρμογή η συγκεκριμένη ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση προκειμένου να διασφαλίσει τη συμμόρφωσή της προς κάθε

δοκιμή εσωτερικού υποδείγματος και το σύνολο των προτύπων όπως ορίζονται στα άρθρα 120 έως 126 της οδηγίας Φερεγγυότητα II.

- δ) όσον αφορά τον συγκεκριμένο υπό εξέταση κίνδυνο, τον τρόπο με τον οποίο οι επιλεγείσες τεχνικές και η πρόβλεψη κατανομής πιθανότητας στην οποία προβαίνει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αλληλεπιδρούν με άλλους κινδύνους που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος και επηρεάζουν το εύρος της πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας [άρθρο 232 των εκτελεστικών μέτρων], και
- ε) τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα του υπό εξέταση κινδύνου, όπως ορίζεται στο άρθρο 29 παράγραφος 3 της οδηγίας Φερεγγυότητα II.

Κατευθυντήρια γραμμή 27 – Διεύρυνση της πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας

- 1.66. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι η προσπάθεια δημιουργίας μιας ευρείας πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας δεν θίγει την αξιοπιστία της πρόβλεψης των δυσμενών ποσοστημοριών που προκύπτουν από την πρόβλεψη κατανομής πιθανότητας.
- 1.67. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να μεριμνά ώστε να μην αποκτήσει η πρόβλεψη κατανομής πιθανότητας αδικαιολόγητα μεγάλο εύρος που δεν θα αντικατοπτρίζει τις αρχικές γνώσεις του προφίλ κινδύνου της (βλέπε επίσης κατευθυντήρια γραμμή 24).
- 1.68. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι η μεθοδολογία που ακολουθείται για τη διεύρυνση της εκτίμησης κατανομής πιθανότητας συμμορφώνεται με τα στατιστικά πρότυπα ποιότητας όσον αφορά τις μεθόδους, τις παραδοχές και τα δεδομένα [άρθρα 229, 230 και 231 των εκτελεστικών μέτρων]. Σε όσες περιπτώσεις οι εν λόγω τεχνικές προβλέπουν τη χρήση της κρίσης εμπειρογνώμονα, η επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον καθορισμό παραδοχών και την κρίση εμπειρογνώμονα.

Κεφάλαιο 7: Βαθμονόμηση - προσεγγίσεις

Κατευθυντήρια γραμμή 28 - Γνώση των προσεγγίσεων σε συνθήκες ακραίων ζημιών

- 1.69. Σε περίπτωση που μια επιχείρηση χρησιμοποιεί προσεγγίσεις αντί να χρησιμοποιήσει απευθείας το πιθανοθεωρητικό μέτρο αναφοράς, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να ελέγχει και να αιτιολογεί την αξιοπιστία των αποτελεσμάτων των εν λόγω προσεγγίσεων σε βάθος χρόνου και, υπό συνθήκες ακραίων ζημιών, σύμφωνα με το προφίλ κινδύνου της.
- 1.70. Ειδικότερα, όταν η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση χρησιμοποιεί αναλυτικούς κλειστούς τύπους για να αναβαθμονομήσει την κεφαλαιακή απαίτηση από το εσωτερικό πιθανοθεωρητικό μέτρο στο πιθανοθεωρητικό μέτρο αναφοράς, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να αποδεικνύει ότι

οι παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι τύποι είναι ρεαλιστικές και ορθές ακόμη και υπό συνθήκες ακραίων ζημιών.

Κατευθυντήρια γραμμή 29 – Χρησιμοποίηση άλλης υποκείμενης μεταβλητής

1.71. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, εφόσον χρησιμοποιεί τη διακύμανση υποκείμενης μεταβλητής διαφορετικής από τα βασικά ίδια κεφάλαια ώστε να εξάγει την αξία των βασικών ιδίων κεφαλαίων για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας, πρέπει να αποδεικνύει ότι:

- α) είναι σε θέση να συμφωνήσει τη διαφορά μεταξύ των βασικών ιδίων κεφαλαίων και της υποκείμενης μεταβλητής στο χρονικό σημείο $t=0$, και
- β) κατανοεί τη διαφορά μεταξύ των βασικών ιδίων κεφαλαίων και της υποκείμενης μεταβλητής σε κάθε κατάσταση έως και το χρονικό σημείο $t=1$, ιδίως υπό συνθήκες ακραίων ζημιών, σύμφωνα με το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 30 - Διαχειριστικές ενέργειες εάν ισχύσει χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους

1.72. Εάν η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση επιλέξει στο εσωτερικό υπόδειγμά της χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη διαχειριστικές ενέργειες στο πλαίσιο του υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας και πρέπει να διασφαλίζει ότι τέτοιου είδους διαχειριστικές ενέργειες έχουν επιπτώσεις στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας μεταξύ $t=0$ και $t=1$.

Κεφάλαιο 8: Καταλογισμός κερδών και ζημιών

Κατευθυντήρια γραμμή 31 – Ορισμός κερδών και ζημιών

1.73. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να θεωρεί τα κέρδη και τις ζημιές ως μεταβολές κατά την αντίστοιχη περίοδο ως προς:

- α) τα βασικά ίδια κεφάλαια, ή
- β) άλλα χρηματικά ποσά τα οποία χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα για τον προσδιορισμό μεταβολών στα βασικά ίδια κεφάλαια, όπως είναι οι πραγματικές μεταβολές στους πόρους του οικονομικού κεφαλαίου.

Για τον σκοπό αυτόν, ο καταλογισμός κερδών και ζημιών πρέπει να αποκλείει κινήσεις που αποδίδονται στην άντληση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, την αποπληρωμή ή τη ρευστοποίηση των εν λόγω κεφαλαίων και τη διανομή των ιδίων κεφαλαίων.

1.74. Όταν η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση χρησιμοποιεί στο εσωτερικό της υπόδειγμα μια μεταβλητή διαφορετική από τα βασικά ίδια κεφάλαια, πρέπει να χρησιμοποιεί την εν λόγω μεταβλητή για τους σκοπούς του καταλογισμού των κερδών και των ζημιών.

1.75. Η επιχείρηση πρέπει να προσδιορίζει μέσω του καταλογισμού κερδών και ζημιών τον τρόπο με τον οποίο οι αλλαγές στους παράγοντες κινδύνου συσχετίζονται με

την κίνηση της υποκείμενης μεταβλητής στην οποία στηρίζεται η πρόβλεψη κατανομής πιθανότητας.

Κεφάλαιο 9: Επικύρωση

Κατευθυντήρια γραμμή 32 – Πολιτική επικύρωσης και έκθεση επικύρωσης

- 1.76. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να καταρτίζει, να εφαρμόζει και να διατηρεί έγγραφη πολιτική επικύρωσης που θα προσδιορίζει τουλάχιστον:
- α) τις διαδικασίες και τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την επικύρωση του εσωτερικού υποδείγματος και τους σκοπούς τους·
 - β) τη συχνότητα της τακτικής επικύρωσης κάθε τμήματος του εσωτερικού υποδείγματος και τις περιστάσεις που επιτάσσουν τη διεξαγωγή συμπληρωματικής επικύρωσης·
 - γ) τα πρόσωπα που είναι αρμόδια για κάθε εργασία επικύρωσης, και
 - δ) τη διαδικασία που ακολουθείται σε περίπτωση που η διαδικασία επικύρωσης του υποδείγματος εντοπίσει προβλήματα ως προς την αξιοπιστία του εσωτερικού υποδείγματος και τη διαδικασία λήψης αποφάσεων προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα αυτά.
- 1.77. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να τεκμηριώνει στη σχετική έκθεση επικύρωσης τα αποτελέσματα της διαδικασίας επικύρωσης, καθώς και τα συμπεράσματα και τις επιπτώσεις που προκύπτουν από την ανάλυση των αποτελεσμάτων της επικύρωσης.
- 1.78. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να περιλαμβάνει στην επικύρωση αναφορά στα δεδομένα επικύρωσης όπως αναφέρονται στην κατευθυντήρια γραμμή 42, καθώς και στην έγκρισή τους από τους βασικούς συμμετέχοντες στη διαδικασία.

Κατευθυντήρια γραμμή 33 – Πεδίο εφαρμογής και σκοπός της διαδικασίας επικύρωσης

- 1.79. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, όταν καθορίζει τον σκοπό της επικύρωσης, πρέπει να προσδιορίζει με σαφήνεια τον ειδικό σκοπό της επικύρωσης για κάθε επιμέρους τμήμα του εσωτερικού υποδείγματος.
- 1.80. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να καλύπτει τόσο ποιοτικές όσο και ποσοτικές πτυχές του εσωτερικού υποδείγματος εντός του πεδίου εφαρμογής της επικύρωσης.
- 1.81. Κατά την εξέταση του πεδίου εφαρμογής της επικύρωσης, εκτός από την εξέταση της επικύρωσης των διαφόρων τμημάτων του εσωτερικού υποδείγματος, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη την επικύρωση στο σύνολό της και ιδίως την καταλληλότητα της υπολογισθείσας πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας, προκειμένου να διασφαλίσει ότι δεν θα γίνει σημαντικό σφάλμα ως προς τον υπολογισμό του ύψους του εποπτικού κεφαλαίου.

Κατευθυντήρια γραμμή 34 – Σημαντικότητα κατά τη διαδικασία επικύρωσης

- 1.82. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να εξετάζει τη σημαντικότητα του τμήματος του εσωτερικού υποδείγματος που υπόκειται σε επικύρωση όταν χρησιμοποιείται η σημαντικότητα προκειμένου να ληφθεί απόφαση σχετικά με την ένταση των δραστηριοτήτων επικύρωσης.
- 1.83. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να εξετάζει τη σημαντικότητα των τμημάτων του εσωτερικού υποδείγματος όχι μόνο σε μεμονωμένη βάση αλλά και σε συνδυασμό κατά τη λήψη της απόφασης σχετικά με τον ορθό τρόπο επικύρωσής τους.
- 1.84. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη δοκιμή ευαισθησίας κατά τον καθορισμό της σημαντικότητας στο πλαίσιο της επικύρωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 35 – Ποιότητα της διαδικασίας επικύρωσης

- 1.85. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να ορίσει όλους τους γνωστούς περιορισμούς της ισχύουσας διαδικασίας επικύρωσης.
- 1.86. Όταν υπάρχουν περιορισμοί στην επικύρωση τμημάτων που καλύπτονται από τη διαδικασία επικύρωσης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να τις έχει υπόψη και να τεκμηριώνει τους εν λόγω περιορισμούς.
- 1.87. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι η αξιολόγηση της ποιότητας της διαδικασίας επικύρωσης ορίζει ρητά τις συνθήκες υπό τις οποίες η επικύρωση είναι αναποτελεσματική.

Κατευθυντήρια γραμμή 36 – Διακυβέρνηση της διαδικασίας επικύρωσης

- 1.88. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διαθέτει κατάλληλη διακυβέρνηση όσον αφορά τη γνωστοποίηση και την εσωτερική αναφορά των αποτελεσμάτων της επικύρωσης την οποία εκτελεί.
- 1.89. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να καταρτίζει και να κοινοποιεί εσωτερικά συνολική γνώμη με βάση τα πορίσματα της διαδικασίας επικύρωσης.
- 1.90. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να θέτει προκαθορισμένα κριτήρια προκειμένου να διαπιστώνει αν τα αποτελέσματα της επικύρωσης ή μέρος αυτών χρήζουν κλιμάκωσης στο εσωτερικό της επιχείρησης.
- 1.91. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να ορίζει σαφώς τη διαδρομή κλιμάκωσης κατά τέτοιο τρόπο ώστε η διαδικασία επικύρωσης να παραμένει ανεξάρτητη από την ανάπτυξη και τη λειτουργία του εσωτερικού υποδείγματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 37 – Οι ρόλοι στη διαδικασία επικύρωσης

- 1.92. Εάν στην εκτέλεση συγκεκριμένων εργασιών της διαδικασίας επικύρωσης συμβάλλουν και άλλα όργανα, πέραν της λειτουργίας διαχείρισης κινδύνου, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι η λειτουργία διαχείρισης κινδύνου εκπληρώνει το σύνολο των καθηκόντων της βάσει του

άρθρου 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II και του άρθρου 269 παράγραφος 2 στοιχείο α) των εκτελεστικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης για τη διασφάλιση της εκτέλεσης των διαφόρων καθηκόντων στο πλαίσιο της διαδικασίας επικύρωσης.

- 1.93. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να εξηγεί επίσημα τον ρόλο κάθε μέρους που συμμετέχει στην καθορισμένη διαδικασία επικύρωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 38 – Ανεξαρτησία της διαδικασίας επικύρωσης

- 1.94. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να καταδεικνύει ότι η λειτουργία διαχείρισης κινδύνου της επιχείρησης, προκειμένου να ελέγχει με αντικειμενικό τρόπο το εσωτερικό υπόδειγμα, διασφαλίζει ότι η διαδικασία επικύρωσης πραγματοποιείται ανεξάρτητα από την ανάπτυξη και τη λειτουργία του υποδείγματος. Η λειτουργία διαχείρισης κινδύνου της επιχείρησης πρέπει να διασφαλίζει ότι τα καθήκοντα επικύρωσης ορίζονται και ολοκληρώνονται κατά τρόπο που εξασφαλίζει και διατηρεί την ανεξαρτησία της διαδικασίας επικύρωσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 241 παράγραφος 2 των εκτελεστικών μέτρων.
- 1.95. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να αποφασίζει ποια μέρη θα συνεισφέρουν στην εκπλήρωση των καθηκόντων που συνδέονται με τη διαδικασία επικύρωσης, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των κινδύνων που αντιμετωπίζει η επιχείρηση, τα καθήκοντα και τις δεξιότητες των εμπλεκόμενων προσώπων, και τον τρόπο με τον οποίο διασφαλίζεται η ανεξαρτησία της διαδικασίας επικύρωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 39 – Ιδιαιτερότητες όσον αφορά την επικύρωση για τα εσωτερικά υποδείγματα ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II

- 1.96. Η συμμετέχουσα επιχείρηση και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις που περιλαμβάνονται στην αίτηση χρήσης του εσωτερικού υποδείγματος ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητάς τους πρέπει να θεσπίζουν ενιαία πολιτική επικύρωσης που θα καλύπτει τη διαδικασία επικύρωσης τόσο σε επίπεδο ομίλου όσο και σε επίπεδο μεμονωμένων επιχειρήσεων.
- 1.97. Η συμμετέχουσα επιχείρηση και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις πρέπει να σχεδιάζουν τη διαδικασία επικύρωσης του εσωτερικού υποδείγματος στο πλαίσιο του υπολογισμού τόσο των ενοποιημένων κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου όσο και των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας των συνδεδεμένων επιχειρήσεων που περιλαμβάνονται στην αίτηση χρήσης εσωτερικού υποδείγματος ομίλου. Η συμμετέχουσα επιχείρηση και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις πρέπει να ορίζουν ρητά αυτόν τον παράγοντα στην πολιτική επικύρωσης που θεσπίζεται για το εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 40 – Εφαρμογή των εργαλείων επικύρωσης

- 1.98. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να εξετάσει το ενδεχόμενο χρήσης ποσοτικών ή ποιοτικών εργαλείων επικύρωσης πέραν εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 242 των εκτελεστικών μέτρων.
- 1.99. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να κατανοεί τα εργαλεία επικύρωσης που χρησιμοποιεί και να επιλέγει την κατάλληλη σειρά εργαλείων επικύρωσης με σκοπό να διασφαλίσει μια αποτελεσματική διαδικασία επικύρωσης. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τα ακόλουθα χαρακτηριστικά κατά την επιλογή των εργαλείων επικύρωσης:
- α) τα χαρακτηριστικά και τους περιορισμούς των εργαλείων επικύρωσης·
 - β) τη φύση των εργαλείων επικύρωσης: τα εργαλεία επικύρωσης μπορεί να είναι ποιοτικά, ποσοτικά, ή να συνδυάζουν αμφότερα τα χαρακτηριστικά·
 - γ) τις απαιτούμενες γνώσεις: το επίπεδο γνώσεων που απαιτείται να έχουν τα πρόσωπα που διενεργούν την επικύρωση·
 - δ) τις απαιτούμενες πληροφορίες: δυνητικοί περιορισμοί ως προς την ποσότητα ή το είδος των πληροφοριών που διατίθενται για εξωτερική επικύρωση έναντι της εσωτερικής επικύρωσης, και
 - ε) τον κύκλο επικύρωσης: τα διάφορα εργαλεία επικύρωσης που καλύπτουν κάθε βασική παραδοχή που διατυπώνεται στα διάφορα στάδια του εσωτερικού υποδείγματος, δηλαδή από την ανάπτυξη έως την εφαρμογή και τη λειτουργία.
- 1.100. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να καταγράφει στην έκθεση επικύρωσης ποια τμήματα του εσωτερικού υποδείγματος υπόκεινται σε επικύρωση με καθένα από τα εργαλεία επικύρωσης που χρησιμοποιούνται και για ποιον λόγο τα εν λόγω εργαλεία επικύρωσης είναι κατάλληλα για τον συγκεκριμένο σκοπό, περιγράφοντας τουλάχιστον:
- α) τη σημαντικότητα του υπό επικύρωση τμήματος του υποδείγματος·
 - β) το επίπεδο στο οποίο το κάθε εργαλείο εφαρμόζεται από τους επιμέρους κινδύνους έως την υποδειματοποίηση κατά ομάδες, τα χαρτοφυλάκια, τις επιχειρηματικές μονάδες και τα συγκεντρωτικά αποτελέσματα·
 - γ) τον σκοπό της συγκεκριμένης εργασίας επικύρωσης, και
 - δ) το αναμενόμενο αποτέλεσμα της επικύρωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 41 – Ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και ανάλυση σεναρίων

- 1.101. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να χρησιμοποιεί προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων και ανάλυση σεναρίων στο πλαίσιο της επικύρωσης του εσωτερικού υποδείγματος.
- 1.102. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και η ανάλυση σεναρίων που

χρησιμοποιεί καλύπτουν τους συναφείς κινδύνους και παρακολουθούνται διαχρονικά.

Κατευθυντήρια γραμμή 42 – Σύνολα δεδομένων επικύρωσης

1.103. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι τα επιλεγέντα δεδομένα και η κρίση εμπειρογνομόνων που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία επικύρωσης παρέχουν όντως στην επιχείρηση τη δυνατότητα να επικυρώσει το εσωτερικό υπόδειγμα υπό ένα ευρύ φάσμα συνθηκών οι οποίες έχουν προκύψει κατά το παρελθόν ή ενδέχεται να προκύψουν στο μέλλον.

Κεφάλαιο 10: Τεκμηρίωση

Κατευθυντήρια γραμμή 43 – Διαδικασίες ελέγχου των εγγράφων τεκμηρίωσης

1.104. Προκειμένου να διασφαλίζεται η διαρκής ποιότητα των εγγράφων τεκμηρίωσης σύμφωνα με το άρθρο 243 παράγραφος 3 των εκτελεστικών μέτρων, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διαθέτει τουλάχιστον:

- α) αποτελεσματική διαδικασία ελέγχου για την τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος·
- β) διαδικασία ελέγχου των εκδόσεων για την τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος, και
- γ) σαφές σύστημα παραπομπών για την τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος, το οποίο πρέπει να χρησιμοποιείται στον κατάλογο τεκμηρίωσης που απαιτείται δυνάμει του άρθρου 244 στοιχείο α) των εκτελεστικών μέτρων.

Κατευθυντήρια γραμμή 44 – Τεκμηρίωση μεθοδολογιών

1.105. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να παρέχει αρκούντως διεξοδική τεκμηρίωση ώστε να αποδεικνύεται η λεπτομερής κατανόηση των μεθοδολογιών και των τεχνικών που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα, η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α) τις υποκείμενες παραδοχές·
- β) τη δυνατότητα εφαρμογής των συγκεκριμένων παραδοχών με γνώμονα το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης, και
- γ) τις τυχόν αδυναμίες της μεθοδολογίας ή της τεχνικής.

1.106. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, όταν τεκμηριώνει τη θεωρία, τις παραδοχές και τη μαθηματική και εμπειρική βάση οποιασδήποτε μεθοδολογίας που χρησιμοποιείται στο εσωτερικό υπόδειγμα, σύμφωνα με το άρθρο 125 παράγραφος 3 της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ, πρέπει να περιλαμβάνει, εφόσον είναι διαθέσιμα, τα σημαντικά βήματα της ανάπτυξης της μεθοδολογίας, καθώς και τυχόν άλλες μεθοδολογίες οι οποίες, αφού εξετάσθηκαν, εντέλει απορρίφθηκαν από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση.

Κατευθυντήρια γραμμή 45 – Περιστάσεις υπό τις οποίες μειώνεται η αποτελεσματικότητα του εσωτερικού υποδείγματος

1.107. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να περιλαμβάνει στα έγγραφα τεκμηρίωσής της μια γενική σύνοψη των σημαντικών ελλείψεων του εσωτερικού υποδείγματος, η οποία θα παρατίθεται σε ένα ενιαίο έγγραφο που θα περιέχει τουλάχιστον τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 245 των εκτελεστικών μέτρων.

Κατευθυντήρια γραμμή 46 – Καταλληλότητα των εγγράφων τεκμηρίωσης για τους αποδέκτες

1.108. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να εξετάζει το ενδεχόμενο να προβεί σε πολυεπίπεδη τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος, ούτως ώστε αυτή να εξυπηρετεί ποικίλες χρήσεις και να απευθύνεται σε διάφορες κατηγορίες αποδεκτών.

Κατευθυντήρια γραμμή 47 - Εγχειρίδια χρήστη ή περιγραφές διαδικασιών

1.109. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, στο πλαίσιο της τεκμηρίωσης του εσωτερικού της υποδείγματος, πρέπει να καταρτίζει εγχειρίδια χρήστη ή περιγραφές διαδικασιών για τη λειτουργία του εσωτερικού υποδείγματος, που θα πρέπει να παρέχουν σε έναν ενημερωμένο ανεξάρτητο τρίτο επαρκείς πληροφορίες που θα του επιτρέπουν να εφαρμόσει και να χρησιμοποιήσει το εσωτερικό υπόδειγμα.

Κατευθυντήρια γραμμή 48 – Τεκμηρίωση των αποτελεσμάτων του υποδείγματος

1.110. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διατηρεί, στο πλαίσιο των εγγράφων τεκμηρίωσης του εσωτερικού υποδείγματος, τα αποτελέσματα του υποδείγματος που είναι σημαντικά για την εκπλήρωση των απαιτήσεων του άρθρου 120 της οδηγίας Φερεγγυότητα II.

Κατευθυντήρια γραμμή 49 – Έγγραφα τεκμηρίωσης όσον αφορά το λογισμικό και τις πλατφόρμες υποδειματοποίησης

1.111. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να παρέχει στα έγγραφα τεκμηρίωσης πληροφορίες σχετικά με το λογισμικό, τις πλατφόρμες υποδειματοποίησης και τα συστήματα υλισμικού που χρησιμοποιήθηκαν στο εσωτερικό υπόδειγμα.

1.112. Κατά τη χρήση του λογισμικού, των πλατφορμών υποδειματοποίησης και των συστημάτων υλισμικού, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να παρέχει στο πλαίσιο της τεκμηρίωσης επαρκείς πληροφορίες ώστε να είναι σε θέση να αξιολογεί και να αιτιολογεί τη χρήση τους, και να επιτρέπει στις εποπτικές αρχές να αξιολογούν την καταλληλότητά τους.

Κεφάλαιο 11: Εξωτερικά υποδείγματα και δεδομένα

Κατευθυντήρια γραμμή 50 – Εξωτερικά δεδομένα

- 1.113. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, δεδομένης της φύσης των εξωτερικών δεδομένων, πρέπει να είναι σε θέση να αποδεικνύει ότι αντιλαμβάνεται επαρκώς τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εξωτερικών δεδομένων που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα, περιλαμβανομένου κάθε σημαντικού μετασχηματισμού, ανακλιμάκωσης, εποχικότητας, καθώς και κάθε άλλης επεξεργασίας που συνάδει με τη φύση των εξωτερικών δεδομένων.
- 1.114. Ειδικότερα, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει τουλάχιστον:
- α) να αντιλαμβάνεται τα χαρακτηριστικά και τους περιορισμούς ή τις λοιπές ιδιαιτερότητες των εξωτερικών δεδομένων·
 - β) να αναπτύσσει διαδικασίες για τον εντοπισμό εξωτερικών δεδομένων που τυχόν λείπουν και άλλων περιορισμών·
 - γ) να κατανοεί τις προσεγγίσεις και την επεξεργασία που διενεργούνται για την υποκατάσταση εξωτερικών δεδομένων που λείπουν ή αναξιόπιστων εξωτερικών δεδομένων, και
 - δ) να αναπτύσσει διαδικασίες για την έγκαιρη διενέργεια ελέγχων της συνέπειας, συμπεριλαμβανομένων των συγκρίσεων με άλλες συναφείς πηγές στον βαθμό που υπάρχουν εύλογα διαθέσιμα δεδομένα.

Κατευθυντήρια γραμμή 51 – Κατανόηση του εξωτερικού υποδείγματος

- 1.115. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να είναι σε θέση να αποδεικνύει ότι όλα τα μέρη που εμπλέκονται στη χρήση εξωτερικού υποδείγματος αντιλαμβάνονται επαρκώς τα τμήματα του εξωτερικού υποδείγματος που τους αφορούν, συμπεριλαμβανομένων των παραδοχών, καθώς και των τεχνικών και λειτουργικών ζητημάτων.
- 1.116. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να αποδίδει τη δέουσα προσοχή στις πτυχές του εξωτερικού υποδείγματος που είναι πλέον συναφείς προς το προφίλ κινδύνου της.

Κατευθυντήρια γραμμή 52 – Επανεξέταση της επιλογής εξωτερικού υποδείγματος και εξωτερικών δεδομένων

- 1.117. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να επανεξετάζει περιοδικά την αιτιολόγησή της για την επιλογή ενός συγκεκριμένου εξωτερικού υποδείγματος ή μιας σειράς εξωτερικών δεδομένων.
- 1.118. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι δεν εξαρτάται υπερβολικά από έναν μόνο πάροχο και να εφαρμόζει σχέδια για τον μετριασμό των επιπτώσεων τυχόν αστοχιών του παρόχου.
- 1.119. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να αποδίδει τη δέουσα προσοχή στις τυχόν επικαιροποιήσεις του εξωτερικού υποδείγματος ή των

εξωτερικών δεδομένων που της παρέχουν τη δυνατότητα να αξιολογεί καλύτερα τους κινδύνους της.

Κατευθυντήρια γραμμή 53 – Ενσωμάτωση εξωτερικών υποδειγμάτων στο πλαίσιο του εσωτερικού υποδείγματος

1.120. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να είναι σε θέση να αποδεικνύει ότι η προσέγγιση που ακολουθείται για την ενσωμάτωση του εξωτερικού υποδείγματος στο πλαίσιο του εσωτερικού υποδείγματος είναι κατάλληλη, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών, των δεδομένων, των παραμέτρων και των παραδοχών που έχουν επιλεγεί από την επιχείρηση, καθώς και των αποτελεσμάτων του εξωτερικού υποδείγματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 54 – Επικύρωση στο πλαίσιο εξωτερικών υποδειγμάτων και δεδομένων

1.121. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να επικυρώνει η ίδια τις πτυχές του εξωτερικού υποδείγματος που είναι συναφείς με το δικό της προφίλ κινδύνου, καθώς και τη διαδικασία ενσωμάτωσης του εξωτερικού υποδείγματος και των εξωτερικών δεδομένων στις δικές της διαδικασίες και στο εσωτερικό της υπόδειγμα.

1.122. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να αξιολογεί την καταλληλότητα της επιλογής ή της απόρριψης των διαθέσιμων χαρακτηριστικών ή των επιλογών του εξωτερικού υποδείγματος.

1.123. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη, στο πλαίσιο της επικύρωσης που διεξάγει, τις κατάλληλες πληροφορίες, ειδικότερα δε την ανάλυση που έχει εκτελέσει ο προμηθευτής ή άλλος τρίτος και, εφόσον το πράττει, πρέπει να διασφαλίζει τουλάχιστον ότι:

- α) δεν θίγεται η ανεξαρτησία της επικύρωσης·
- β) είναι συνεπής με τη διαδικασία επικύρωσης την οποία προβλέπει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση και η οποία περιγράφεται σαφώς στην πολιτική επικύρωσης·
- γ) λαμβάνει υπόψη κάθε σιωπηρή ή ρητή μεροληψία της ανάλυσης που έχει εκτελέσει ο προμηθευτής ή άλλος τρίτος.

Κατευθυντήρια γραμμή 55 – Έγγραφα τεκμηρίωσης στο πλαίσιο εξωτερικών υποδειγμάτων και δεδομένων

1.124. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι τα έγγραφα τεκμηρίωσης των εξωτερικών υποδειγμάτων και δεδομένων πληρούν τα πρότυπα τεκμηρίωσης.

1.125. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να καταρτίζει έγγραφα τεκμηρίωσης που αφορούν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) τις πτυχές του εξωτερικού υποδείγματος και των εξωτερικών δεδομένων οι οποίες είναι συναφείς με το προφίλ κινδύνου της·

- β) την ενσωμάτωση του εξωτερικού υποδείγματος ή των εξωτερικών δεδομένων στις δικές της διαδικασίες και στο δικό της εσωτερικό υπόδειγμα·
- γ) την ενσωμάτωση των δεδομένων, ιδίως των εισηγμένων, που αφορούν το εξωτερικό υπόδειγμα και των αποτελεσμάτων του εξωτερικού υποδείγματος στις δικές της διαδικασίες και στο δικό της εσωτερικό υπόδειγμα, και
- δ) τα εξωτερικά δεδομένα που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα, καθώς και τις πηγές και τη χρήση τους.

1.126. Εάν, στο πλαίσιο της τεκμηρίωσης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στην τεκμηρίωση που της παρέχουν οι προμηθευτές και οι πάροχοι υπηρεσιών, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι δεν θίγεται η ικανότητά της να συμμορφώνεται προς τα πρότυπα τεκμηρίωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 56 – Ευθύνη της επιχείρησης στο πλαίσιο εξωτερικών υποδειγμάτων και δεδομένων

1.127. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να διατηρεί την ευθύνη της για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών της σε σχέση με το εσωτερικό της υπόδειγμα και για τον ρόλο του εξωτερικού υποδείγματος ή των εξωτερικών δεδομένων στο εσωτερικό υπόδειγμα, καθώς και για την εκπλήρωση τυχόν άλλων απαιτήσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 57 – Ρόλος των παρόχων υπηρεσιών κατά τη χρήση εξωτερικών υποδειγμάτων και δεδομένων

1.128. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να συνάπτει συμφωνία εξωτερικής ανάθεσης σε περίπτωση που επιλέγει να μην εφαρμόσει απευθείας το εξωτερικό υπόδειγμα.

1.129. Ομοίως, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να συνάπτει συμφωνία εξωτερικής ανάθεσης σε περίπτωση που επιλέγει να αναθέσει σε πάροχο υπηρεσιών την εκτέλεση ορισμένων εργασιών που αφορούν τα εξωτερικά δεδομένα.

1.130. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει, κατά τη σύναψη συμφωνίας εξωτερικής ανάθεσης, να συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του άρθρου 49 της οδηγίας Φερεγγυότητα II και του άρθρου 274 των εκτελεστικών μέτρων.

Κεφάλαιο 12: Εσωτερικά υποδείγματα ομίλων - Λειτουργία των σωμάτων εποπτών

Κατευθυντήρια γραμμή 58 – Αξιολόγηση του πεδίου εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος

1.131. Κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητας του πεδίου εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, η αρχή εποπτείας ομίλου, οι λοιπές ενδιαφερόμενες

εποπτικές αρχές κατά την έννοια του άρθρου 343 παράγραφος 2 των εκτελεστικών μέτρων και κάθε άλλη εποπτική αρχή που προσδιορίζεται από το σώμα εποπτών σύμφωνα με το άρθρο 344 παράγραφος 2 των εκτελεστικών μέτρων πρέπει να εξετάζουν τουλάχιστον τα εξής:

- α) τη σημασία των συνδεδεμένων επιχειρήσεων του ομίλου σε σχέση με το προφίλ κινδύνου του ομίλου·
- β) το προφίλ κινδύνου των συνδεδεμένων επιχειρήσεων του ομίλου σε σχέση με το συνολικό προφίλ κινδύνου του ομίλου·
- γ) κατά περίπτωση, το μεταβατικό σχέδιο του ομίλου για την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του υποδείγματος σε μεταγενέστερο στάδιο, καθώς και το συναφές χρονοδιάγραμμα·
- δ) την καταλληλότητα της τυποποιημένης μεθόδου υπολογισμού ή άλλου εσωτερικού υποδείγματος που έχει εγκριθεί ή βρίσκεται σε διαδικασία έγκρισης για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας οποιασδήποτε συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος·
- ε) την καταλληλότητα της τυποποιημένης μεθόδου υπολογισμού ή άλλου εσωτερικού υποδείγματος που έχει εγκριθεί ή βρίσκεται σε διαδικασία έγκρισης για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας οποιασδήποτε συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης που ανήκει στον όμιλο αλλά δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου.

1.132. Κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητας της εξαίρεσης συνδεδεμένων επιχειρήσεων του ομίλου από το πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, οι εποπτικές αρχές που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο πρέπει να αξιολογούν αν η εξαίρεση των επιχειρήσεων θα μπορούσε να προκαλέσει:

- α) ακατάλληλη κατανομή ιδίων κεφαλαίων με βάση τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας της μεμονωμένης επιχείρησης, αντί της συμμετοχής της στο προφίλ κινδύνου του ομίλου·
- β) ανακολουθίες οι οποίες μπορεί να προκύψουν από τη χρήση του εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας του ομίλου και από τη χρήση της τυποποιημένης μεθόδου υπολογισμού ή διαφορετικού εσωτερικού υποδείγματος που έχει εγκριθεί ή βρίσκεται σε διαδικασία έγκρισης από οποιαδήποτε συνδεδεμένη επιχείρηση του ομίλου για τον υπολογισμό της δικής της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας·
- γ) αδυναμίες της διαχείρισης κινδύνου του ομίλου και των συνδεδεμένων επιχειρήσεων του ομίλου οι οποίες οφείλονται στο περιορισμένο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, ή
- δ) ανεπαρκή κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας ομίλου σε σχέση με το προφίλ κινδύνου του ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 59 - Πρόγραμμα εργασίας εσωτερικού υποδείγματος για τη διαδικασία αξιολόγησης και έγκρισης των εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλων

- 1.133. Η αρχή εποπτείας του ομίλου, κατόπιν διαβούλευσης με τις άλλες ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές, πρέπει να καταρτίζει πρόγραμμα εργασίας του εσωτερικού υποδείγματος και να θεσπίζει τους κανόνες γνωστοποίησης που θα πρέπει να ακολουθούν οι εν λόγω αρχές κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αξιολόγησης και έγκρισης των εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλων.
- 1.134. Κατά περίπτωση, η αρχή εποπτείας του ομίλου, κατόπιν διαβούλευσης με τις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές, πρέπει να επικαιροποιεί το πρόγραμμα εργασίας του εσωτερικού υποδείγματος.
- 1.135. Όσον αφορά την αξιολόγηση του εσωτερικού υποδείγματος, η αρχή εποπτείας του ομίλου πρέπει να διασφαλίζει ότι το πρόγραμμα εργασίας του εσωτερικού υποδείγματος καλύπτει το χρονοδιάγραμμα, τις βασικές ενέργειες και τα παραδοτέα της εν λόγω αξιολόγησης. Σε περίπτωση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, η αρχή εποπτείας του ομίλου και οι λοιπές εμπλεκόμενες εποπτικές αρχές πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο να συμπεριλάβουν στο πρόγραμμα εργασίας του εσωτερικού υποδείγματος ειδικές διατάξεις τις οποίες θα εφαρμόζουν μεταξύ τους. Η αρχή εποπτείας του ομίλου πρέπει να διασφαλίζει ότι το πρόγραμμα εργασίας του εσωτερικού υποδείγματος τουλάχιστον:
- α) ορίζει πότε και πώς θα πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις και θα συμμετέχουν στην αξιολόγηση οι λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 343 παράγραφος 2 των εκτελεστικών μέτρων·
 - β) ορίζει πότε και πώς θα επιτρέπεται να συμμετέχουν στην αξιολόγηση οι λοιπές εποπτικές αρχές του σώματος εποπτών που αναφέρονται στο άρθρο 344 παράγραφος 2 των εκτελεστικών μέτρων·
 - γ) προσδιορίζει τις προτεραιότητες της αξιολόγησης, λαμβάνοντας υπόψη το πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε συνδεδεμένης επιχείρησης του ομίλου, το προφίλ κινδύνου του ομίλου και των συνδεδεμένων επιχειρήσεων του ομίλου, καθώς και τις διαθέσιμες και συναφείς πληροφορίες σχετικά με το εσωτερικό υπόδειγμα·
 - δ) ορίζει πότε και πώς θα αναφέρονται τα αποτελέσματα της αξιολόγησης που διενεργήθηκε από τις ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές προς τις λοιπές εμπλεκόμενες εποπτικές αρχές.
- 1.136. Όσον αφορά την απόφαση σχετικά με αίτηση χρήσης εσωτερικού υποδείγματος ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, η αρχή εποπτείας του ομίλου, κατόπιν διαβούλευσης με τις λοιπές εμπλεκόμενες εποπτικές αρχές, πρέπει να διασφαλίζει ότι το πρόγραμμα εργασίας του εσωτερικού υποδείγματος καλύπτει το χρονοδιάγραμμα για όλες τις ενέργειες και τα παραδοτέα για την επίτευξη κοινής απόφασης, όπως ορίζεται στο εκτελεστικό τεχνικό πρότυπο της

ΕΙΟΡΑ σχετικά με τη διαδικασία λήψης κοινής απόφασης σχετικά με τα εσωτερικά υποδείγματα ομίλων.

Κατευθυντήρια γραμμή 60 - Παράγοντες ανησυχίας σχετικά με τη διαδικασία

1.137.Οσάκις μια ενδιαφερόμενη εποπτική αρχή εντοπίζει έναν σημαντικό παράγοντα ανησυχίας σχετικά με τη διαδικασία έγκρισης, πρέπει να ενημερώνει σχετικά την αρχή εποπτείας του ομίλου και τις λοιπές ενδιαφερόμενες αρχές το συντομότερο δυνατόν.

Κατευθυντήρια γραμμή 61 – Κοινοί επιτόπιοι έλεγχοι που διενεργούνται κατά τη διάρκεια της αξιολόγησης εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλων

1.138.Η αρχή εποπτείας του ομίλου και οι λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές πρέπει να είναι σε θέση να υποβάλλουν αιτήματα και να συζητούν σχετικά με τον χρόνο και τον τρόπο διοργάνωσης κοινών επιτόπιων ελέγχων για την εξακρίβωση πληροφοριών που αφορούν την αξιολόγηση ενός εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας της διαδικασίας.

1.139.Οι εποπτικές αρχές που ζητούν τη διεξαγωγή κοινού επιτόπιου ελέγχου πρέπει να ενημερώνουν την αρχή εποπτείας του ομίλου σχετικά με το πεδίο εφαρμογής και τον σκοπό αυτού του ελέγχου, λαμβανομένων υπόψη των στόχων του εν λόγω ελέγχου στο πλαίσιο της αξιολόγησης, όπως καθορίζονται από τις ενδιαφερόμενες εθνικές αρχές.

1.140.Η αρχή εποπτείας του ομίλου πρέπει να κοινοποιεί εν συνεχεία στις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές, στην ΕΙΟΡΑ και, κατά περίπτωση, σε άλλα μέλη και συμμετέχοντες του σώματος που ενδέχεται να επηρεάζονται ή να ενδιαφέρονται για συμμετοχή ή για το αποτέλεσμα του κοινού επιτόπιου ελέγχου.

1.141.Αφού προσδιοριστούν οι εποπτικές αρχές που θα συμμετέχουν στον κοινό επιτόπιο έλεγχο, πρέπει να συζητήσουν και να συμφωνήσουν το τελικό πεδίο εφαρμογής, τον σκοπό, τη δομή και την κατανομή των εργασιών του επιτόπιου ελέγχου, συμπεριλαμβανομένου του διευθύνοντος τη διαδικασία επιτόπιου ελέγχου.

1.142.Η αρχή εποπτείας του ομίλου πρέπει να τηρείται ενήμερη για την πρόοδο και τα πορίσματα του κοινού επιτόπιου ελέγχου.

1.143.Εάν η εποπτική αρχή που ηγείται του επιτόπιου ελέγχου δεν είναι η αρχή εποπτείας του ομίλου, πρέπει να διαβιβάζει τα συναφή έγγραφα τεκμηρίωσης στην αρχή εποπτείας του ομίλου. Η αρχή εποπτείας του ομίλου πρέπει να θέτει τα συναφή έγγραφα τεκμηρίωσης στη διάθεση των ενδιαφερόμενων εποπτικών αρχών, των λοιπών εποπτικών αρχών που συμμετέχουν στον κοινό επιτόπιο έλεγχο και της ΕΙΟΡΑ. Η αρχή εποπτείας του ομίλου πρέπει να διαβιβάζει στα υπόλοιπα μέλη και συμμετέχοντες του σώματος κατάλογο της συναφούς ληφθείσας τεκμηρίωσης και να τους παρέχει πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα κατόπιν υποβολής ειδικού αιτήματος.

- 1.144. Η εποπτική αρχή που ηγείται του κοινού επιτόπιου ελέγχου πρέπει να συζητά με τις ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές το αποτέλεσμα του κοινού επιτόπιου ελέγχου και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν επί τη βάση έκθεσης στην οποία θα παρουσιάζονται τα κύρια πορίσματα του κοινού επιτόπιου ελέγχου.
- 1.145. Η αρχή εποπτείας του ομίλου πρέπει να κοινοποιεί στα υπόλοιπα μέλη και στους συμμετέχοντες του σώματος το αποτέλεσμα του κοινού επιτόπιου ελέγχου και τα μέτρα που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο της συμπεφωνημένης επικοινωνίας στο πλαίσιο του σώματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 62 - Κοινή χρήση των αξιολογήσεων των εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλων

- 1.146. Οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές πρέπει να ανταλλάσσουν και να συζητούν με την αρχή εποπτείας του ομίλου και τις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές τα κυριότερα πορίσματα που προκύπτουν από τις δραστηριότητές τους που πραγματοποιούνται εντός και εκτός των εγκαταστάσεων και συνδέονται με το εσωτερικό υπόδειγμα.
- 1.147. Οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές πρέπει να κοινοποιούν την προσέγγιση που ακολουθούν κατά την αξιολόγηση των στοιχείων του εσωτερικού υποδείγματος στην αρχή εποπτείας του ομίλου και στις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές.
- 1.148. Εάν, ως αποτέλεσμα αυτής της κοινοποίησης, οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές εντοπίσουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των προσεγγίσεων που ακολουθούνται, πρέπει να συζητούν και να συμφωνούν μια διαδικασία ανάπτυξης συνεπών προσεγγίσεων όποτε κρίνουν ότι η εν λόγω ευθυγράμμιση είναι ενδεδειγμένη.
- 1.149. Όταν το κρίνουν σκόπιμο, οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο της ανταλλαγής των εργαλείων και των τεχνικών που χρησιμοποιούν για την αξιολόγηση των στοιχείων του εσωτερικού υποδείγματος με τις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές.

Κατευθυντήρια γραμμή 63 – Συμμετοχή εποπτικών αρχών τρίτων χωρών κατά την αξιολόγηση εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλων

- 1.150. Η αρχή εποπτείας του ομίλου και οι λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές πρέπει να αποφασίζουν κατά πόσον και ποιες εποπτικές αρχές τρίτων χωρών πρέπει να συμμετάσχουν σε διαβούλευση.
- 1.151. Προτού προβεί σε διαβούλευση με την εποπτική αρχή τρίτης χώρας, η αρχή εποπτείας του ομίλου, με την υποστήριξη των λοιπών ενδιαφερόμενων εποπτικών αρχών, πρέπει να λαμβάνει κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίζει ότι οι νομοθετικές διατάξεις περί εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που ισχύουν στη δικαιοδοσία όπου βρίσκεται η εποπτική αρχή της τρίτης χώρας είναι ισοδύναμες με τις απαιτήσεις περί επαγγελματικού απορρήτου που απορρέουν από την οδηγία Φερεγγυότητα II.

Κατευθυντήρια γραμμή 64 – Αξιολόγηση των σημαντικών αλλαγών στα εσωτερικά υποδείγματα ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ

1.152.Όσον αφορά την αξιολόγηση της αίτησης έγκρισης μιας σημαντικής αλλαγής σε εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου δυνάμει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ, η αρχή εποπτείας του ομίλου και οι λοιπές εμπλεκόμενες εποπτικές αρχές πρέπει να αποφασίσουν εάν θα αναθέσουν την αξιολόγηση των αλλαγών στο επίπεδο μιας συνδεδεμένης επιχείρησης στην αντίστοιχη εμπλεκόμενη εποπτική αρχή.

Κανόνες συμμόρφωσης και υποβολής στοιχείων

1.153.Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού ΕΙΟΡΑ. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού ΕΙΟΡΑ, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις.

1.154.Οι αρμόδιες αρχές που συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να τις ενσωματώσουν δεόντως στο κανονιστικό ή εποπτικό τους πλαίσιο.

1.155.Οι αρμόδιες αρχές επιβεβαιώνουν στην ΕΙΟΡΑ εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, παραθέτοντας τους λόγους ενδεχόμενης μη συμμόρφωσης, εντός δύο μηνών από την έκδοση της μετάφρασης των κατευθυντήριων γραμμών.

1.156.Ελλείψει απάντησης εντός της προθεσμίας αυτής, οι αρμόδιες αρχές θα θεωρείται ότι δεν συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και το γεγονός αυτό θα γνωστοποιείται.

Τελική διάταξη περί επανεξέτασης

1.157.Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές υπόκεινται σε επανεξέταση από την ΕΙΟΡΑ.